

„Гледката отъ Чаталка е обширна, тъй като отъ тукъ могатъ да се видятъ бургашкия басейнъ и одринскитѣ равнини, но не тъй ясно и Родопитѣ“.

Сливенската манифактура споредъ Буге е изрядна, и най-голѣмото здание въ града споредъ сѣщия е фабриката за сукна. „Има три черкви и доста джамии, но малко минарета“. (Тукъ той визира срутенитѣ викала отъ самитѣ сливенци слѣдъ влизането на руситѣ въ града). Направила му впечатление сливенската чаршия, която била покрита, като съ таванъ (*bazar couvert d'un toit*). Това е възпѣтата въ народнитѣ пѣсни „Тъмна или покрита сливенска чаршия“. Тукъ има, пише той, множество дюгени. (По Енехолмъ — 462). Конактѣ на аенина е двоетаженъ и простъ, покритъ съ хасми (*ceps de vignes*), подобно на много тукъ кафенета и други жилища. Изглежда, че градътъ много е пострадалъ отъ послѣдния походъ на руситѣ, заедно съ които сливенци сж се обявили съвсѣмъ открито срѣщу турцитѣ (*trop ouvertement*). Въ края на юни тукъ става единъ отъ най-голѣмитѣ панаири на Европейска Турция (*Une des foires les plus considerables de la Roumélie*). Имахме, казва той, нещастieto да бждемъ въ Сливенъ именно прѣзъ врѣме на тоя панаиръ, защото градътъ бѣше прѣпълненъ съ търговци и не можахме да намѣримъ мѣсто за прѣнощуване, та спяхме въ пощата¹⁾.

Почти едноврѣменно съ пжтуването на Буге е и това на всеизвѣстния германски ветеранъ и воененъ авторитетъ Молтке. Той е бивалъ въ Сливенъ два пжти: веднажъ като воененъ аташе при руската армия въ похода на Дибича подъ Балкана (1829 г.) и втори пжтъ прѣзъ 1835 г., на пжтъ отъ Шуменъ, Котелъ и Сливенъ за Одринъ и Ц-дъ²⁾.

Сливенъ, отначало скритъ отъ къмъ сѣвернитѣ си височини, се показалъ отпослѣ въ истинската си панорама. Още прѣди да слѣзе въ самия градъ, Молтке нагазилъ овоцнитѣ и маслинени градини на Сливенъ (*Islemje, Selimnia*).

¹⁾ Boué A. Recueil d'itinéraires dans la Turquie d'Europe. Vienne, 1854. p. 99—101. Цѣннитѣ бѣлѣжки на Буге за сливенската фабрика ще се дадатъ въ отдѣла за економичното развитие на Сливенъ.

²⁾ Moltke, Briefe über Zustände und Begebenheiten in der Türkei (1835—39). Berlin, 1887, 3 auf.